

de placeret, og hvordan klarer de sig? Også på langs.

Og især: Hvordan er sammenhængen mellem de forskellige niveauer i undervisningen?

Hvordan er overgangen fra den ene type uddannelse til den anden? Er det nemt at gå fra den ene del af uddannelsessystemet til den anden? Er der en god meritoverførsel f.eks.?

Det er sådan noget, som jeg synes ville være utrolig godt at få nogle håndfaste evalueringer af, som man kan bruge som udgangspunkt for ny lovgivning eller for justeringer af systemet i øvrigt.

Som sagt forventer Det Radikale Venstre, at Evalueringsinstituttet bliver en succes, men vi er selvfølgelig også klar over, at der er begrænsninger for det, som Evalueringsinstituttet kan foretage sig.

Flere andre ordførere har nævnt, at der er andre ministeriers områder, hvor der ligger uddannelser, som man også kunne tænke sig at få med, og det ønske deler vi faktisk fra Det Radikale Venstres side. Men man kan ikke starte med det hele, og vi synes derfor, det er fornuftigt at starte med det, der ligger inden for Undervisningsministeriets område, og tage fat i dét, for der er såmænd rigeligt at gabe over i første omgang.

Så kan man måske senere inddrage andre ministeriers områder, det ville vi synes var naturligt. Der er jo ingen grund til, at man ikke også skal evaluere undervisningen, som ligger i andre ministeriers områder, bare fordi det er en anden politisk chef, der er for det pågældende område. De pågældende uddannelser skal selvfølgelig også bedømmes på en eller anden måde og gøres til genstand for analyse.

Der er en bemærkning om de frie skoler og deres situation i forbindelse med evalueringen. Vi har selvfølgelig forståelse for de frie skolers og private grundskolers og andre frie institutioners ønske om ikke at blive tvunget ind i en evaluering. Det mener vi heller ikke er rimeligt at gøre. På den anden side er det jo rigtigt, som et par tidligere ordførere har sagt, at de frie skolers kundekreds selvfølgelig vil være meget opmærksom på, at de frie skoler også underkaster sig en eller anden form for bedømmelse. Hvis de ikke gør det, kan man jo måske med rette stille spørgsmålet: Hvad har I at frygte? Naturligvis skal I også kunne bedømmes ligesom alle andre uddannelsesinstitutioner. Det vil de pågældende forældre, de pågældende kunder og elever selvfølgelig være maksimalt op-

mærksomme på. Derfor forventer vi, ligesom der står i bemærkningerne til lovforslaget, at de frie grundskoler selvfølgelig vil ønske også at blive evalueret på lige fod med de almindelige grundskoler i uddannelsessystemet.

Der har også på samme måde været debat om, hvorvidt ministeren kan påbyde institutioner at følge op på en evaluering. Der er nogle kompetencestridigheder her og en måske lidt forsigtig holdning fra nogle af institutionerne, men vi er fra radikal side af den faste overbevisning, at hvis man får en negativ evaluering, vil man selvfølgelig med det samme vende blikket indad og sige: Hvad kan vi gøre for at gøre det her bedre? Det vil selvfølgelig gælde hele faggrupper på tværs af systemet, men det vil også gælde enkelte institutioner, som måske får en generelt mindre positiv evaluering; det vil være i deres egen interesse at reagere på den evaluering, der er kommet.

Vi ser fra Det Radikale Venstres side frem til et positivt og konstruktivt udvalgsarbejde og vil støtte forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Evaluering må opfattes som en nødvendig del af uddannelsens dagligdag. Et institut, der fungerer som et middel til at hjælpe den enkelte institution til større selverkendelse, kan vi støtte. I så fald er der tale om at tilføre den enkelte uddannelsesinstitution et spejl – dette mener jeg også undervisningsministeren har brugt som et billede – som denne holder op for sig selv for at opnå større selverkendelse gennem forsøg og bearbejdning.

Vi mener imidlertid næppe, at det er det, der er lagt op til med det nye evalueringsinstitut. Bemærkningerne i lovforslaget om, at der skal udvikles og anvendes en fælles kvalitetssystematik, finder vi meget betænkelige. Et scenario som det engelske system med et fælles sæt af målinger vil uvægerlig sætte fokus på resultatorientering og effektivitet og langt mindre på undervisningsforløbet, processen og det, der tæller, nemlig undervisningens hverdag. Der sættes fokus på det målbare, og dermed fjernes blikket fra de kompetencer, som bliver meget vanskelige at gøre til genstand for målinger. Hvis evalueringsbegrebet reduceres til alle disse målinger, jamen så er det ikke meget værd.

Vi frygter, at resultatet af dette evalueringsinstitut vil være en dårligere, mere standardiseret undervisning, hvis den fælles kvalitetssystematik sætter sig igennem. Alene ordet: fælles